

There are no translations available.

Зубкова С.О. поетеса [Біографія](#) м. Нікополь, Україна

Поезія козацького края

(Політичні вірші)

Про Моніку і Біла...

Пригадуєте Моніку і Біла,
Їм світ перемивав кістки тоді,
Як вийшов строк – пішов він, як людина –
Достойний і упевнений в собі...
Про нашого також чували в світі,
Хоча чеснот це нам не додає –
Гонгадзе, «невідомо ким» убитий,
Кольчугу, наче власну продає...
А ми мовчим (до рабства з малку звикли),
Хоч зневажає й жити не дає...
Назвав нас «з придурью» – тому і зникли
Уже мільйони... «кожному своє»!..
Біл Клінтон, це ж була приватна справа...
«Гарант» – всіх нас до жебраків довів...
Ні харчу, ні одежі вже не справим –
Без ліків вимрем, і без лікарів...
Про Клінтона тепер не чути в пресі,
Не лізе в президенти, бо ж ганьба!..
А наш, як щур шука дурки найменші –
У чинній конституції шука!..

2003 р.

Байка про баранів...

В одній країні, скажем «Х» –
Переворот зчишився,
До владного корита враз,
Хитрючий лис пробився...
У груди бив і обіцяв,
Всім мешканцям вигоди:
Свободу слова і харчі,
І інші «нагороди»...
Чи чари бісівські наслав...
Людей, як підліпили,
Немов овеча череда
За вівчарем спішили.
Чекали, вірили, хотіли
Примножити нажитки...
І дочекались... хитрий лис –
Обчистив їх до нитки!..
Майно забрав баранів,
А зять його і жінка,
Тихенько споживать взялись –
Баранячу печінку...
Вже стільки «з'їли печінок»,
Що інших би «дістали»,
А наші барани спокійно,
Мов барани чекали.
А хитрий лис все їв, та їв...
І годував родину...
Мільярдів десять долярів
Не «чорну» склав годину...
А баранам брехав...й найняв,
Щоб «розуму навчати»
Вовків, тхорів, «медведчуків»
І злодіїв затятих...
Вони ж водили баранів
За роги, як хотіли,

Вже сім шкур з кожного стягли,
А вівці ті терпіли...
На вуха «вішали лапшу»,
(Робить це спритно вміли)
СДЕКИ(о), «озимі» теж,
За це смачненько їли.
Обвисли вуха у овець,
І роги похилились,
Пооблізала шерсть, посліпли –
І майже не плодились...
А хитрий лис, живе у смак,
Промови каже гарні,
Сторожових завів собак –
Щоб спокій був в вівчарні...
Понурі вівці все мовчать,
Хоч лихо кожен бачи...
Але забули... нащо й хто
Їм роги «присобачив»...
А їм би лише пригадать,
І лиса так провчити –
Щоб не кортіло більш нікому...
Худобу з них робити!...

2004 р.

Прагматичний вік

В наш прагматичний вік не маєм,
Вже місця для високих дум...
Не мрій, ні щирих слів не знаєм –
Все нищить в нас: «секс», «хміль», «тютюн»
Все оголили, тайн не маєм...
Романтику пережили...
Народ рекламу лиш читає...
І серіали «дойняли»...
А в тій рекламі: «секс», «горілка»,

«Тампони», «пиво всіх широт...»
І не дивує вже, що в жінки –
«Всі мрії в пачці цигарок»!
«Цнотливість»? – дикість!... пережиток!...
Віршів не можемо сприймати...
Насильство, смерть, легкий нажитою...
Ну що ще «гоям» – благодать!...

2005 р.

За що?..

Усе змінилось в цьому світі,
Все з ніг на голову стає,
Хто не по честі, хоче жити –
У позу скривджених стає...
Так і в поляків, проше пана,...
Волинь хотіли підкорить...
Коли ж там облизня спіймали –
Діждатись каяття кортить...
То може й перед Чін-Гіз Ханам,
І перед Гітлером також
Українцям стати на коліна?..
Просить прощення...А за що ж?..

Травень 2003 р.

«Цирк на дроті»

Брешуть всі: соціалісти,
Комунисти і центристи,
«МИ», без блоків, «ТАК!», «НЕ ТАК»,
Кожна сесія – «бардак»...
Мають нас за ідіотів –
Не парламент – цирк на дроті!!!

2005 р.

Морока...

Змінивши назви Партей й блоків
«Ті ж самі» в перших лавах йдуть...
І буде ця морока, доки –
Недоторканність не знімуть...
Поки не зможемо з них зняти
Звання «Народний депутат»
«Ті ж самі» будуть панувати,
Ховаючись за свій мандат...
А поки що «ламають руки»...
Все обіцяють нам зробити –
В них щирості, як мозку в мухи...
Давно вже маєм зрозуміть!...

Вибори 2006 р.

Понт...

Всі пільги нині «найбіднішим»,
Як може влада їх забудь...
Допомогли вони, між іншим,
«Професору» портфель здобуть...
Бідняк Ахметов, клан Донецький ...
Допомагали чим могли...
Тепер у Радах (молодецьки) –
Усі портфелі загребли...
Настав нарешті час розплати...
Шкода, платити прийдеться нам,
Бо «не судимого» обрати...
(По інтелекту баранам!...)
Платить тепер за все і вчасно:
За світло, воду, за тепло,
За яйця, газ, за сало й м'ясо –
Плюс, що на вибори пішло...
Що обіцяв, все так поверне,
(Не відкриватимете й рот!)
Ось лиш віддасть «братанам» кровні
І знову братиме на «понт»!

2007 р.

* * *

Ти обіцяв: «Бандитам – тюрми!» –
Забув, бо вже змінився час...
Колиб тепер «сурмили сурми» –
Був на Майдані ти б без нас...
Вбиваєш мрії в наших душах,
Надію дав на поталу...
Одяг ярмулку й Дух майдану –

Бандитам здав у кабалу...

Серпень 2006 р.

Три «Пе»

Даремні мабуть наші мрії,
Обіцянки забуті вже...
Наш кандидат тепер при ділі...
І «Пе» його – слова лише...
Знов підлий лізе до корита,
Пристосуванець, пройдисвіт...
І підлабузнику відкрита
Дорога у широкий світ...
Порядний – досвіду не має...
(останню нитку з нас зідрать),
А патріот, так вдасть вважає,...
Не зможе добрим «профі» стать...
Розмову чисту і відверту,
Ми ще не можемо сприйнять...
Тож не соромтесь перевертні –
Прийшов ваш шанс, реванш узять...
А Президент й Верховна Рада,
Котрих ми возвели в їх ранг...
Забули певне – чорна зрада
Вертається як бумеранг!!!

Квітень 2005 р.

Остогид...

Народе мій, за кого він нас має?
Як просто каже нам такі слова...
Радієм, що піде вже, всі чекаєм,
А Кучмі знову сниться БУЛАВА...
Ми прості, добрі, роботящі люди...
Все витримали: голод, геноцид...
Його також, та хай обачним буде –
Бо він вже, як болячка, остогид!!!

2004 р.

Політична реклама

Реклама ваша всіх дістала,
Ми добре знаєм хто ви є...
Всім «залили за шкуру сала»,
А нині знову за своє.
Народу користі не буде
Від всіх реклам отих «крутих» –
Вам лиш тоді потрібні люди,
Як необхідний голос їх.
Бо ті, хто б зміг щось добре дати,
Грошей не мають на цей «Фарс»...
Не треба «мізки лікувати» –
Ми надто добре знаєм вас.

2006 р.

Потрібно!..

Україна багата, газети писали...
Тепер вже замовкли, бо майже все вкрали...
З'явилося в державі тих партій і блоків,
Котрі не зробили для нас і двох кроків...
«ІДА» – добре їсть нас, «ЕСДЕКИ» – хитрують.
І інші при ділі, як свині жирують...
Замовк чомусь «КУН», грішні храми будують...
А «РУХи» Українські – гетьманів рахують!
Москаль, як і завше на нас поглядає,
А пан депутат наш – штани протирає...
Хозари обсіли державу, як воші –
А всі обіцяли життя нам хороше!...
Я хочу звернутись до вас, патріоти, –
Невже в Україні немає роботи?..
Чого ви «скубетесь»?.. Кінчайте «дебати» –
Давно вже потрібно народ захищати!

2002 р.

На майдані...

На майдані, біля танку...
Влаштував Литвин гулянку...
Телебачення, ведучі,
Глядачі непосидючі...
Всі хотіли одкровення...
З Божого благословення,
В мікрофони говорили,
Що кому болить, просили...
Про політику спитали,

Економіку згадали...
Всі чекали, що Литвин
Скаже, бо селянський син.
Але спікер наш у свято –
Всіх хотів зачарувати...
Воду лив, як із відра...
(Що то вчена голова)
Пожалів «нову еліту»
Як їй тяжко жити в світі...
Що парламентські дебати,
Хоч убий не дають спати...
У селі лиш спокій має –
Косить сіно і співає,
А увечері чарчина... –
Спить Литвин, немов дитина...
Так парламент вже втомився,
А народ...немов сказився...
Шле і шле в Верховну Раду –
Хоч не хоч, давай там раду!...
І рішили на майдані:
«Звільнимо їх від «кайданів»,
Недоторканість знімем –
В рідні села відішлем!...”

Серпень 2005 р.

Химери

Не так давно, я їздила у Київ...
Багато бачила і чула... ось тепер
Все бачене, думки свої й надії –
Допоки свіжі... викладаю на папір...
На Банковій будинок є – химери
Із вікон лізуть всіх, дверей і димарів...
А проти них палац, а в нім – «химера»...
Той, що до злиднів нас і до біди довів.

Життя тепер, неначе той «химера»,
Що стільки років нас у нікуди веде –
Обсіли нас злодії, мародери...
І разом з ним, рабів виліплюють з людей...
Ті «скульптори», що з нас рабів ваяють:
Холуї, брехуни, хозари, бувший ЗЕК...
Не вірте, як підтримати благають –
Говорять вони вздовж, а роблять поперек!

2003 р.

Ні “БИ”, ні “МИ”...

Таким не писані закони...
Під нього нині пишуть їх:
Брутальність – Бог його й канони...
«Пемьєрміністр» – наш гріх і сміх...
Слова кида, як сміття вітер...
Летить у безвість і летить...
Обіцянкам його не вірте –
«Бо слова к ділу не підшить».
Холодні наче мертві очі...
Чому? Не є для нас секрет:
Насильства, хамство, шапки й проче... –
Його «елітний» інтерес...
«Проффесор» – вчена його ступінь...
Нас «представляє» між людьми ...
Не зв'яже і двох слів до купи –
Стоїть як пень – ні “БИ”, ні “МИ”!

2007 р.

Нові вибори...

Знов вибори, і знову все «для нас»:
«Свобода слова», і «дешеве сало»...
«Україну вільну», їм не в перший раз...
Все зроблять... і не як попало.
Все буде, як то кажуть «вищий клас»
«Дві мови», «ЄСЕНДЕ», як обіцяли,
Вшанує ще «Нова еліта» нас –
Вкрадуть ще й те, що досі ще не вкрали...
Зуміють, ой зуміють, ще «обуть»,
Обіцянки їх довго нам чекати...
Бо якщо все обіцяне дадуть –
Наступний раз, що в дідька обіцяти?

Депутати?

Дивний сон мені приснився
У Верховній Раді –
Ситі свині засідають,
Замість депутатів...
Із дня в день гризуться кляті,
Сесії зривають,
А в державі, як на дріжжях,
Ціни виростають.
Не підступиш ні до чого
(Все кусливе стало)
Хліб, картопля, цукор, крупи,
Яйця, м'ясо, сало...
Людям, виборцям терплячим
Стало не до сміху,
Хоч собі самі обрали
Свиней на потіху.
Довго думали гадали,

Як ті ціни збити
І рішили – всіх свиней тих
На «шашлик» пустити...

Маємо, що маємо...

Розпавсь «Союз наш нерушимий» ...
Ті ж, що й раніше нас «вели»,
У Україні владу захопили,
Лише змінили кольори.
«Не комуніст» Кравчук і Кучма,
«Не комсомол», «Не партактив»,
Підфарбувались власноручно
У демократів-козаків...
До них «обрані» приєднались:
Бандит, хабарник, аферист,
В нову еліту об'єднались
І мають з цього добрий зиск...
Всі заощадження в нас вкрали,
В металобрухт пішли станки.
В офшорах вдало гроші вкрали
І на Гаваях в «хатинки».
Колгоспи, фабрики, заводи,
За копійки взяли також,
Перефарбовані заброди
Народ не ставлять ні за грош.
Вже котрий рік лукаві зайди
Нас в «світле майбуття» ведуть –
Одна нога в Європі майже,
А інша, де «брати» живуть.
У незручній, пробачте, позі,
Народ розділений заляк,
А брехину кричать і досі
– Йдем не туди, живем «Не Так!»
А їм би знов сидіть у Раді,
Щоб те, що вкрали не віддять,
Тому й кричать, як на параді...
Як ти живеш – їм наплювать.

2000 р.

Джерело: Зубкова С.О. поезія козацького краю [Текст] / С.О. Зубкова – Нікополь. 2009 – 136 с.

Переведення в електронний вигляд: Мирончук М.С

На нашому сайті Ви маєте змогу ознайомитися з творами письменників та поетів Нікопольщини:

- [Нікополь літературний](#)

[У разі використання матеріалів цього сайту активне посилання на сайт обов'язкове](#)